

РЕШЕНИЕ

№ 4095

гр. София, 01.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в
публично заседание на 22.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **8516** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 във вр. с чл.19ж от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.43, ал.2 от Наредбата № 10 от 2009 г. за условията, реда, механизма и критериите за заплащане от Националната здравноосигурителна каса на лекарствени продукти, медицински изделия и на диетични храни за специални медицински цели и на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, договаряне на отстъпки и възстановяване на превишените средства при прилагане на механизъм, гарантиращ предвидимост и устойчивост на бюджета на НЗОК (Наредба №10) .

Образувано е по жалба от „А.“ с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя А. Б. Д. срещу Писмена покана за възстановяване на суми получени без правно основание №29-04-56/25.07.2025 г., издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК) за възстановяването на неоснователно получена сума в размер на 52 338.00 лева, заедно с дължимата лихва от 225.69 лева.

Предвид изложените в жалбата оплаквания наведените основания се квалифицират от съда по чл.146, т.2 и т.4 от АПК. Нарушението на формата е аргументирано с доводи за липса на посочено правно основание за издаването на акта. Противоречието с приложимите материалноправни разпоредби се аргументира с твърдения, че сключеният между страните индивидуален договор не

бил прекратен, а дори и прекратен, действието на прекратяването било за в бъдеще. Всички изплатени по договора суми били за съответно извършени работи, прегледани и одобрени от възложителя, поради което, вкл. и по арг. от чл.31 от договора, нямало основание да се иска връщането на платените суми. Не било осъществено и твърдяното нарушение на чл.3 от договора, тъй като договорът на „Рози – Ан“ ЕООД бил прекратен на 10.03.24 г. и от този момент нататък това дружество не е получавало нови поръчки, не е поемало и извършвало работа. Освен това договорите били от такова естество, че за да продължат да действат било необходимо изпълнителят да има осигурен достъп до софтуера, чрез който се подавала информация за свършената работа. С одобряването на новата спецификация и сключването на нови договори, достъпът до софтуера по старите договори се прекратявал, т.е. прекратявало се тяхното действие. Дори и да се приемело, че има нарушение то тогава приложение следвало да намери чл.23, ал.2 от договора и на дружеството да бъде наложена имуществена санкция в размер от 300 лева.

С писмения отговор по жалбата, инкорпориран в съпр. писмо по изпращане преписката на съда, ответникът оспорва основателността на жалбата. Твърди, че нарушаването на императивното изискване по чл.3, ал.1 от договора водело до получаване без правно основание на сумите за отчетените помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия (ПСПСМИ) /ремонтни дейности. Оспорва твърдението на жалбоподателя, че в случая е приложима разпоредбата на чл.23, ал.2 от договора, тъй като същата поставяла условието изпълнителят чрез посочения търговски обект да не предоставя (отпуска) ПСПСМИ, в точа число и изработване и ремонт, което не касаело нарушението по чл.3, ал.1, изр.2-ро от договора. Заявено е искане за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред АССГ процесуалният представител на жалбоподателя адв. М. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Заявява и искане за присъждане на направените разноси, съгласно списъка по чл.80 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, който представя. В депозираната писмена защита, в определения по негово искане за това срок, повтаря доводите, изложени в жалбата. Допълнително поддържа, че след като по делото се установило, че след 10.03.25 г. „Рози Ан“ ЕООД не е получавала поръчки за одобрения, формалното споразумение за продължаване на договора не пораждало действие след тази дата. Касаело се само за дейност по довършване на поетите ангажименти по одобрения до 10.03.25 г. (л.115 по делото).

Ответникът чрез пълномощника си юрк. С. моли за отхвърлянето на жалбата и присъждането на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът уважи жалбата,

прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Съображения за основателност на жалбата излага в депозираните по време на устните състезания писмени бележки.

Административен съд София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

На основание чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) между НЗОК и “Рози - Ан” ЕООД с ЕИК[ЕИК] е сключен Договор № 22-8038/01.07.2022 г. (по-долу за краткост: договора с Роза - Ан) за предоставяне на ПСПСМИ, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК (л.152 - л.156 по делото). Вписаният в договора търговски обект е следният: [населено място], [улица]. Между страните е безспорно, а се установява и при справка в ТР, който е публично достъпен, че едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е А. Б. Д..

Условията за заплащане от НЗОК на ПСПСМИ за лица с увреждания, в т.ч. ремонтни дейности, включени в спецификация- списък по чл.63, ал.1 от Наредба №7 от 2021 г. (Наредба №7 от 31.03.2021 г. за условията и реда за съставяне на списък на медицинските изделия по чл. 30а от Закона за медицинските изделия и за определяне на стойността, до която те се заплащат) са разписани в чл.4 от договора с Роза – Ан. Сред тези условия е заявлението на лицето с увреждания за отпускане на ПСПСМИ да е одобрено от управителя на НЗОК, съответно директора на РЗОК . В съотв. с чл.6, ал.3 и чл.7, отпускането ПСПСМИ разрешени на база одобренията от НЗОК или РЗОК се извършва само в търговския обект на търговеца, за което той се идентифицира с КЕП в специализиран софтуер на НЗОК.

Клаузата по чл. 25 от договора с Роза – Ан гласи: „Настоящият договор, сключен след провеждане на процедурата по договаряне, влиза в сила от датата на неговото подписване и е със срок на действие до приемането на нов спецификация – списък по реда на Наредба №7/31.03.21 г.“ . Нормата на чл.26 от същия предвижда възможността за сключване на допълнителни споразумения, като една от трите уредени хипотези е промяна в предмета, срока или други условия по договора. В чл.26 не е уреден срокът до изтичането на който може да се сключи допълнително споразумение, а чл.33 от договора предвижда, че за неуредените случаи се прилагат разпоредбите на действащото законодателство в Република България“.

В съотв. с депозираното писмено становище от ответника, потвърдено в съд. заседание на 22.12.25 г. нов спецификация – списък за 2025 г. е приет и е влязъл в сила на 10.03.2025 г. Следователно на тази дата Договор № 22-8038/01.07.2022 г. с “Рози - Ан” ЕООД е прекратен автоматично по силата на чл.25 от същия (договорът има силата на закон за страните по него – чл.20а от ЗЗД във вр. с чл.33 от договора с Роза - Ан). По делото безспорно се установи, че допълнителното споразумение след 10.03.25 г., а именно на 17.03.25 г. С изтичането на срока на договора, същият е прекратен занапред и отношенията между страните вече не се уреждат от него, защото вече няма договор. Поради това съдът счита, че облигационна връзка между страните оттам насетне може да възникне само въз основа на нов договор помежду им.

В § 1 от допълнителното споразумение с “Рози - Ан” ЕООД от 17.03.25 г. е посочено че чл.25 (от Договор № 22-8038/01.07.2022 г., бел. на съдията) се изменя, както следва: „Настоящият договор, сключен след провеждане на процедурата по договаряне, влиза в сила от датата на неговото подписване и е със срок на действие до реализирането на всички одобрения, постановени и влезли в сила преди 10.03.25 г. (датата на обявяване на Списък – спецификация за 2025 г.), както и до окончателното изплащане и счетоводно отразяване на всички дължими суми по този договор“. Параграф 2 гласи: „Всички останали клаузи на договор №228038/01.07.22 година остават без изменение.“ (л.115).

По изложените вече по-горе съображения съдът приема, че сключеното между страните допълнително споразумение е без предмет- с него не може да се измени, чрез продължаване на срока му на действие, договор, който е вече прекратен. На основание чл.26, ал.1 от ЗЗД договорът с невъзможен (фактически или правно) предмет е нищожен. Отношенията между страните във връзка с даденото в изпълнение на нищожен договор следва да се уредят в съответствие с регулацията на неоснователното обогатяване.

Дори и да се приеме обратното, а именно че Допълнително споразумение между НЗОК и “Рози - Ан” ЕООД е валидно, което настоящият състав не споделя, то тогава безспорно следва друг извод- за несъщинско продължаване на Договор № 22-8038/01.07.2022 г., а именно само за довършването на поръчки, одобрени преди приемането на новата спецификация на 10.02.25 г., което е в интерес на хората с увреждания -уязвима група, ползваща се със засилена защита. Изглежда и допълнителното споразумение да е било възприето именно като несъщинското продължаване на договора с “Рози - Ан” ЕООД, предвид възраженията на изпълнителя в адм. производство и декларираното в т. 3 Декларация по Приложение № 2 към Заявление с вх.№ 29-

04-38/20.03.2025 г. от „Авиамед“ ЕООД чрез д-р Д., управител и на двете дружества: „ На посочения адрес, ще функционира само един търговски обект, който ще работи по договор с НЗОК“.

По делото е безспорно между страните, а се установява и от доказателствата по преписката, и от изричните изявления в хода на административното и съдебното производство, че всички отчетени опускания по Договор № 22-8038/01.07.2022 г. от “Рози - Ан” ЕООД след 10.03.25 г. са направени за ПСПСМИ по старата спецификация от 2022 г. и по одобрения, съотв. поръчки преди тази дата. Установява се още, че те са на стойност 6 230 лева (л.37 – л.39 по делото; л.30 – л.35 по делото).

На основание чл. 45, ал. 16 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) между НЗОК и “Авиамед” ЕООД с ЕИК[ЕИК] е сключен Договор № 22-8034/11.04.2025 г. (по-долу за краткост: договора с А.) за предоставяне на ПСПСМИ, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК (л.101-л.110 по делото). Вписаният в договора търговски обект е следният: [населено място], [улица] (същият, като в договора с Рози-Ан). Между страните е безспорно, а се установява и при справка в ТР, който е публично достъпен, че едноличен собственик на капитала и управител на дружеството е отново д-р А. Б. Д.. Няма спор и се установява по делото, че на адрес: [населено място], [улица] по време на действие на процесния договор за по малко от един месец – от 11 април до 30 април 2025 г. са функционирали два търговски обекта – на „Рози- Ан“ ЕООД и „Авиамед“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала и управител е д-р А. Д..

Условията и реда за предоставяне и заплащане по ПСПСМИ, в това число изработване или ремонт, предназначени за хората с увреждания са разписани в Глава втора от договора. Съгласно чл.3 от договора с А., това дружество като изпълнител се задължава да предоставя (отпуска) ПСПСМИ, в това число изработване или ремонт, посочени в утвърдената от НЗОК спецификация и спецификация – списък по чл.63 от Наредба №7/31.03.21 г. На един адрес не могат да функционират повече от един търговски обект, както и не може да се сключва повече от един договор с РЗОК. Такава клауза- като по изр.2-ро от чл.3, ал.1 от процесния договор- не се съдържа в договора с „Рози-Ан“ от 01.07.22 г., макар че на същата дата-01.07.2022 г. това изискване е въведено изрично с чл.43, ал.3, изр.2-ро (Нов – ДВ, бр. 49 от 2022 г., в сила от 1.07.2022 г.) от Наредба №10 от 2009 г.

В съответствие с чл.6, ал.1 и чл.7, ал.1 от договора с А., отпускането или ремонтни дейности се извършва в търговския обект на изпълнителя, който отразява в специализирания софтуер на

НЗОК дейностите по отпускане на ПСПСМИ или извършване на ремонт, непосредствено след отпускането/извършването им. Съгласно чл.24 от договора, същият влиза в сила от датата на подписването му и е със срок на действие до изплащането на всички дължими суми за отпуснати ПСПСМИ/ремонтни по действащия списък-спецификация, приет по реда на Наредба №7/31.03.2021 г.

Условията е реда за осъществяване на контрол по изпълнението на договора с А. са разписани в чл.17-чл.18; контрола на дейностите по предоставяне, в това число изработване или ремонтни дейности на ПСПСМИ- чл.19 – чл.21; санкциите при неизпълнение в чл.22 – чл.23 от същия.

С оспорената пред съда покана е поискано от жалбоподателя „Авиамед“ ЕООД да възстанови получената без основание (в нарушение на чл.3, ал.1, изр.2-ро от договора, който забранява на един адрес да функционират повече от един търговски обект, както и да се сключва повече от един договор с РЗОК) сума в размер от 52 338 лв. за отпускане на ПСПСМИ/ремонтни дейности за м. април 2025 г., която е заплатена от РЗОК - С. град на 12.06.2025 г., ккато лихвата в размер на 225.69 лева

Писмена покана за възстановяване на суми получени без правно основание №29-04-56/25.07.2025 г. на директора на СЗОК, предмет на оспорване по настоящото дело, е издадена след проверка, извършена въз основа на Заповед № РД-18-942/20.06.2025 г. на директора на РЗОК - С. град. Констатациите от проверката и разглеждането на възражението на изпълнителя са обективирани в Протокол № РД-942-1/04.07.2025 г. и Протокол за неоснователно получени суми № РД-18-942-2/04.07.2025 г.

В Протокол № РД-942-1/04.07.2025 г. на комисията за разглеждане на възраженията (л.30 – л.35 по делото) изрично е вписана констатация:„ От извършената проверка, по представените документи, не са констатирани нарушения на изискванията по Индивидуален договор №22-8034/11.04.2025 г.“ След тази констатация е направена друга- за единственото установено нарушение, а именно това по чл.3, ал.1, изр.2-ро от договора.

Страните не спорят, а се установява и от доказателствата по преписката, че регламентираната в Договор № 22-8034/11.04.2025 г. процедура е спазена. Правото на участие в административното производство е реализирано от дружеството - изпълнител, а депозираното от него възражение-разгледано и отхвърлено; сумата в размер от 52338 лв. за отпускане на ПСПСМИ/ремонтни дейности от „Авиамед“ ЕООД за м. април 2025 г. е заплатена от РЗОК - С. град на 12.06.2025 г.; в поканата са посочени фактическите установявания, които обуславят приетото за извършено

нарушение на чл.3, ал.1, изр.2-ро от Договор № 22-8034/11.04.2025 г., но не и правното основание за нейното издаване.

В съдебното производство е представена още Заповед за налагане на санкции (прекратяване на договор) РД – 15 -14/11.08.2025 г., с която директорът на СЗОК е прекратил сключения с „Авиамед“ ЕООД Договор № 22-8034/11.04.2025 г., която е била съдебно оспорена от дружеството (л.175 – л.180 по делото). След служебно извършена справка от съдията по делото в ел. деловодна система на АССГ се установява, че по жалбата е образувано адм. д. №12304/2025 г. по описа на АССГ, което към настоящия момент не е приключило с окончателен съдебен акт.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е осъществена с постановеното по делото Определение №32203/02.10.25 г. и не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ от съда

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Сключеният между страните в настоящото производство договор представлява административен договор по смисъла на чл. 19а от АПК, тъй като съставлява писмено съглашение между административен орган и организация, по силата на които възникват, изменят се или се прекратяват права и задължения. Едната от страните при сключения договор е субект на публична власт, в случая НЗОК, представлявана от директора на РЗОК – С. град. Уредбата, касаеща както условията и реда за извършване на дейностите по предоставяне на помощни средства, така и тази по предвиждане на условията и реда за контрол и санкции при неизпълнение, по силата на законовата делегация, е предвидено да се уреди в сключваните по образец индивидуални договори, които са административни по смисъла на чл. 19а АПК (Решение № 688 от 22.01.2026 г. на ВАС по адм. д. № 6773/2025 г., VI о.)

Административният договор е формален и е сключен по въпроси от значим обществен интерес, а именно - предоставяне на ПСПСМИ приспособления, съоръжения и медицински изделия, в това число изработване и ремонт, заплащани/доплащани от НЗОК.

При издаването на оспорената покана не са допуснати нарушения, обуславящи отмяната ѝ на основанията чл. 146, т. 1 и т. 2 от АПК. Актът е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му правомощия, в установената писмена форма, като са изложени фактическите установявания в административното производство. Компетентността на органа произтича от чл.21, ал.7, т.1 от 1 Договор № 22-8034/11.04.2025 г., сключен с

„Авиамед“ ЕООД. Непосочването на правното основание, пораждащо упражненото с оспорения акт правомощие, обратно на доводите на жалбоподателя, не обуславя отмяната на акта на основаниято по чл.146, т.2 от АПК. Действително това е нарушение по чл.59, ал.2, т.4 от АПК, но в съответствие с установената съдебна практика непосочването на правното основание не е съществено нарушение на установената форма, ако изложените фактическите съображения на органа субсумират приложимо за случая материалноправно основание.

Спазена е и разписаната процедура в чл.21, ал.2 – ал.6 от договора. Въпреки това са допуснати несъществени нарушения на административнопроизводствените правила, които, като непряко свързани с релевантните по случая факти, не обуславят основаниято по чл.146, т.3 от АПК. В случая нарушението е в резултат на неправилно тълкуване и прилагане на закона, клаузите на договора с „Рози – Ан“ от 2022 г. и допълнителното споразумение от 17.03.25 г. по съображенията, които съдът изложи във фактическите си установявания. Между „Рози – Ан“ ЕООД и НЗОК не е налице валидно облигационно правоотношение правоотношение по Договор № 22-8038/01.07.2022 г., а ако е налице то е несъщинско. Между другото неяснотата и усложненията в процесния случай са резултат и от поведението на органа при определянето на срока на действие на договора с Рози-Ан. Тази неяснота е била отстранена при сключването на процесния договор с „Авиамед“ ЕООД, като вече в чл. 24 е предвидено, че „договорът е със срок на действие до изплащането на всички дължими суми за отпуснати ПСПСМИ/ремонти по действащия списък-спецификация, приет по реда на Наредба №7/31.03.2021 г.“, но този факт няма обратно действие по отношение срока на договора, сключен с „Рози-Ан“ ЕООД, нито е допустимо разширително тълкуване, за да се обоснове отговорност на изпълнителите по административните договори.

Пряко релеватният факт, че на един и същ адрес: [населено място], бул. К. М. Л.“ №99 са функционирали два търговски обекта, обаче, е правилно установен.

Осъществено е отменителното основание по чл.146, т.4 от АПК, по следните съображения на съда:

Пряко релевантният по случая факт, установен по делото, осъществява формално състава на нарушение по чл.3, ал.1, изр.2-ро от Договор № 22-8034/11.04.2025 г., сключен с „Авиамед“ ЕООД, както и по чл.43, ал.3, изр.2-ро (Нов – ДВ, бр. 49 от 2022 г., в

сила от 1.07.2022 г.) от Наредба №10 от 2009 г., а именно на един адрес да функционират повече от един търговски обект. По делото безспорно се установи, че на адрес: [населено място], [улица] по време на действие на процесния договор, за по малко от един месец – от 11 април до 30 април 2025 г., са функционирали два търговски обекта – на „Рози- Ан“ ЕООД и „Авиамед“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала и управител е д-р А. Д..

Следователно касае се за нарушение на закона (в широк смисъл) и на договора по смисъла на чл.21, ал.1 от процесния договор. Това нарушение е различно от нарушението „невярно деклариране от изпълнителя обстоятелства“ по смисъла на чл.27 от процесния договор, което също е в обхвата на контролната дейност-чл.18, ал.1, т.1 от с.д.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че извършеното попада в обхвата на чл.23 от договора, защото не е осъществено, поставеното в т.2 от същия условие-изпълнителят чрез посочения търговски обект да не предоставя (отпуска) ПСПСМИ и то кореспондира с чл.3, ал.1, изр.1-во от договора, както правилно сочи ответникът.

Упражняването на правомощието с издадената покана да се поиска възстановяване на сумите, според категоричното вътрешно убеждение настоящия съдебен състав, изисква преценка за пропорционалност спрямо конкретиката на случая, независимо, че органът действа при условията на обвързана компетентност, а субективната страна на нарушението е без значение. Съгласно чл. 6 АПК административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Принципите на пропорционалност и разумност са предписания, които ръководят прилагането на закона, така че да отговаря на конкретната ситуация по подходящ и пропорционален начин. Принципите на пропорционалност и разумност гарантират съгласуваност между прилагането на закона и постигането на целта му, като се гарантира неговата справедлива употреба. Справедливостта е материалноправният компонент на правовата държава, каквато е Република България, съгл. чл.4, ал.1 от Конституцията. Следователно дължима е преценка дали правомощието да се поиска възстановяване на сумата е действително преследваната от законодателя цел и ако е така, дали възстановяването на сумата е пропорционално на защитавания интерес. В случая безспорно се установи по делото и съдът съобразява следното:

1. При извършената проверка на дружеството –жалбоподател не са констатирани други нарушения на изискванията по Индивидуален договор №22-8034/11.04.2025 г., освен процесното по чл.3, ал.1, изр.2-ро от договора, вписано изрично в Протокол № РД-942-1/04.07.2025 г.
2. Целият механизъм на извършване на нарушението, начинът на развитите на договорните отношения между двете дружества „Рози – Ан“ ЕООД и „Авиамед“ ЕООД, чийто едноличен собственик на капитала и управител е д-р Д., сочат значителен принос от администрацията за извършване на нарушението.
3. Непродължителният период на нарушението-11.04.2025 г. до 30.04.2025 г. и само за дейност по довършване на поетите от „Рози – Ан“ ЕООД ангажменти по одобрения до 10.03.25 г. по списък-спецификация от 2022 г., в съответствие с подписаното допълнително споразумение от 17.03.25 г., без значение на действието, което според съда то има, изложено във фактическите му установявания. Следва изрично да се подчертае и това, че от писмо от 11.03.25 г. на управителя на НЗОК до директора на РЗОК (л.98 по делото) е видно, че търговците на дребно е следвало да бъдат информирани, че ако не подпишат допълнителни споразумения, ще им бъде ограничен достъпа до списък-спецификация от 2022 г. в специализирания софтуер на НЗОК. Всички отпускания, за които са платени сумите на „Авиамед“ ЕООД са по новия списък-спецификация *след 10.03.25 г.*
4. След 10.03.25 г. „Рози Ан“ ЕООД не е получавала поръчки за одобрения, а само е довършила поетите ангажменти по одобрения *до 10.03.25 г.*, което е в интерес на силно уязвима група, каквато са хората с увреждания.
5. В заключение по съображенията в т.1 –т.4 по-горе, възстановяването на сума в немалък размер- 52 338 лева, заедно с лихва в размер на 225.69 лева, от търговец на дребно при реално извършена от него дейност по ИД е непропорционално на защитения от законодателя интерес - обезпечаване отчетността и проследимостта при разходването на публични средства при осъществяване на дейността на жалбоподателя. Още повече при липса на твърдения от ответника отчетността и проследимостта на средствата, заплатени на двете дружества да е била реално затруднена, а още по-малко осуетена. Данните по делото всъщност сочат точно обратното.

В съответствие с трайната практика на Върховния административен съд, нарушаването на принципа за пропорционалност обуславя материална незаконосъобразност на оспорения акт.

По изложените съображения оспорената заповед се отменя, като издадена при осъществено основание по чл.146, т.4 от АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 от АПК, правото на разноси е възникнало жалбоподателя. То е своевременно упражнено, като преди приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им - чл.81 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК. Доказаните разноси са в размер на 8000 лева- 50 лева заплатена държавна такса и 8000 лева заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат. Съдът намира, че този размер на възнаграждение е прекомерен и възражението на ответника за това е основателно. При определяне на размера на адвокатското възнаграждение, АССГ съобразява размера на сумата, чието възстановяване и поискано с оспорената покана, фактическа и правна сложност на делото, обема на реално осъществена защита, изразяваща се в участието в проведените две съдебни заседания и депозираната по делото писмена защита, в която се преповтарят доводите от жалбата. Съобразява и задължителните за националните юрисдикции тълкувателни разяснения по правилното приложение на правото на ЕС, дадени с решението по дело C-438/22 на СЕС, че чл. 101, § 1 ДФЕС, във вр. с чл. 4, § 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноси за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в чл. 101, § 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики. Следователно, приетата в приложение на уредената в чл. 36, ал. 2 ЗАДв законова делегация от Висшия адвокатски съвет като съсловна организация на адвокатите в

Република България Наредба № 1/9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа не обвързва съда при определяне на съответното на действително положените процесуални усилия по делото адвокатско възнаграждение. При осъществяване на преценката относно размера на дължимото адвокатско възнаграждение за осъщественото от пълномощника (адвокат) на жалбоподателя процесуално представителство съдът следва да съобрази действителната правна и фактическа сложност на всяко конкретно дело. В тази връзка АССГ, 23-ти състав приема за обоснован и справедлив размер на възнаграждението сумата от 2000 лева, поради което присъжда разноски общо в размер на 2050 лева- 1048.15 евро, превалутирани, съгл. чл.12 и чл.13 от ЗВРБ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл.2-ро и чл.143, ал.1 от АПК
Административен съд – София град, Второ отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Писмена покана за възстановяване на суми, получени без правно основание №29-04-56/25.07.2025 г., издадена от директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА Националната здравноосигурителна каса със седалище в С. (чл.6, ал.1 от ЗЗО) да заплати на „А.“ с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], представлявано от управителя А. Б. Д. сумата от 2050 (две хиляди и петдесет) лева, превалутирани, съгл. чл.12 и чл. 13 от ЗВЕРБ, разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане препис от него.

СЪДИЯ: